

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an --- 40 Lei.
Pe jumătate de an --- 20 Lei.

Apare odată în săptămână:
DUMINECA.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Arad, Strada EMINESCU Nr. 35.
Telefon pentru oraș și județ Nr. 266.

Nr. 810/1922.

Ioan,

din îndurarea lui Dumnezeu, dreptcredinciosul Episcop al Aradului, Ienopoliei și al Hălmagiului, precum și al părților adnexate din Bănatul-Timișan.

Iubitului cler și tuturor credincioșilor din eparhia Aradului, dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Isus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhierescă!

„Luminează-te, luminează-te noue Ierusalime, că mărirea Domnului preste tine a strălucit“.

Irmosul Praznicului.

Iubiților creștini și fii sufletești!

Se știe, că biserica noastră dreptmăritoare a fost și este întemeiată pe sfintele învățături ale Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, care, prin patima sa de bună voie, prin răstignirea, moartea, îngroparea de trei zile și prin prealuminata Sa Înviere din morți, a făcut deplină mântuirea neamului omenesc din osânda păcatului neascultării și astfel și-a plinit misiunea, pentru care a fost trimis din sânul Tatălui ceresc.

Se mai știe și trebuie să se mai știe și aceea, că această biserică, cea mai veche dintre toate bisericile creștine de pe pământul lumii cunoscute, a decretat în puterea ei divină, ca acest mare **dar** al mântuirii, acest eveniment fără păreche în istoria vieții omenesti să-l eternizeze pentru toate veacurile prin prăznuirea lui din an în an întru lauda și mărirea lui Dumnezeu Tatăl, care a dat și spre lauda și mărirea unuia născut Fiului Său, a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, prin care s'a dat neamului omenesc mântuirea.

Dar nu numai atâta, ci deodată cu decretarea eternizării acestui mare **dar** dumnezeesc prin prăznuirea lui din an în an, biserica noastră a mai decretat pentru toate veacurile nu numai anottimpul, ci chiar și ziua sfintei prăznuiri, și conștientă de misiunea ei divină de-a „*păzi unitatea duhului întru legătura păcii și a dragostei creștine*“,¹⁾ deci conștientă de chemarea ei de a dovedi, că ea mărturisește una și aceeași credință cu toți coreligionarii ei de pretutindenea, a fost conștientă și de faptul, că spre atingerea scopului de a închea dorită unitate sufletească, scop acesta, pe cât de măreț și sublim, pe atâta de necesar, calea cea mai netedă și pe deplin coresponzătoare nu e și nu va putea fi alta, decât aceea, ca atât rugăciunile și cererile, deci toate serviciile religioase ce se fac în sfintele biserici pentru toată obștea, cât și celea ce le reclamă credincioșii special pentru casele și familiile lor să se îndeplinească pretutindenea de după unul și acelaș program, de după unul și acelaș sistem.

Aceasta modalitate dovedindu-se de unică coresponzătoare scopului urmărit, biserica noastră dreptmăritoare încă dela începutul întemeierii ei s'a și pus la lucru, și deodată cu stabilirea textului și cuprinsului celor **12 cărți** recerute la îndeplinirea cultului religios, a combinat și stabilit și textul și melodiile cântărilor de prăznuire a acestei sfinte sărbători și a tuturor Duminecilor și sărbătorilor din cursul anului bisericesc.

Și, spre întregirea lucrării pomenite, a spicuit în profețiile prorocilor, în trimiterile sau cărțile apostolilor și a sfinților evangheliști, și drept **canon** de cetire a ales și decretat din acestea și alte cărți ale sfintei scripturi, acelea părți, cari stau în legătură mai strânsă

¹⁾ Ef. IV, 3.

și esplică însemnătatea oricărei prăznuiri, și acestea lucrări provăzute cu clauzula de sancțiune a ierarhiei și întărite cu pecetea tiparului, le-a dat tuturor bisericilor surori și ni le-a dat și nouă credincioșilor ei, moștenire sfântă, sub numirea de *cărți bisericești*, spre a ne servi de îndreptariu întru îndeplinirea datorințelor noastre creștinești.

Le-am atins acestea iubitorilor creștini și fii sufletești cu scopul și dorința, ca și ceice n'au cunoscut să cunoască adevărul, că biserica noastră dreptmăritoare a fost și este aceea, carea dela începutul întemeierii ei cunoscându și misiunea ei divină, a lucrat neîncetat cu cuvântul și cu fapta, cu vreme și fără vreme la păzirea și întărirea unității duhului întru legătura păcii și a dragostei creștine cu toate neamurile creștine de pe pământ, și că dintre acestea neamuri a întimpinat în această nizuință a ei sprijinul și conlucrarea coreligionarilor Sârbi, Greci, Ruși și Bulgari, cari, conduși de același sentiment și urmărind același scop, s'au grupat cu naintașii noștri români, în unul și acelaș mănunchiu al unității de credință și de convingere religioasă, și încheind astfel între sine actul legăturii sufletești, au format prima societate creștină, luându-și ființă vădită sub numirea de „*Biserica creștină ortodoxă*“, carea ca atare nu numai nu și-a tănuțit ființarea și scopul ființării ei, ci în toate veacurile și între toate împrejurările a cultivat-o nu numai între baierile înguste ale inimei, ci a manifestat-o și în formă esterioră în auzul și la vederea lumii prin aceea, că a mărturisit și mărturisește „*un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu și Tatăl al tuturor, carele este întru toate și peste toate și întru toți vecii*“²⁾.

Că între noi românii ortodocși de aici din România acum întregită, și între coreligionarii noștri pomeniți s'a încheiat, susținut și manifestat și în formă esterioră unitatea de credință și de convingere religioasă, dovadă grăitoare este faptul cunoscut vouă tuturor, că și clădirile bisericilor acestor neamuri din țări îndepărtate, întocmai ca și ale noastre de pretutindenea, sunt așezate cu altarul spre răsărit, că sfintele sărbători de peste an le prăznuim

cu toții și peste tot în una și aceeași zi. Dar nu numai atât, ci și administrarea sfintelor taine, întreg cultul public pentru trebuințele obștești și toate alte servicii religioase reclamate de credincioșii noștri pentru casele și familiile lor, se îndeplinesc și la ei, ca și la noi, de după același program și cu aceleași rugăciuni de mulțumită și de cereri cu aceeași unică deosebire naturală, că fieștecare dintre noi lăudăm și mărim pe Dumnezeu în limba bisericii noastre naționale, după cum avem și textul cărților bisericești.

Despre acest adevăr v'ați putut convinge și voi iubitori viteji, voi fala neamului nostru, cari, în cursul războiului mondial întrând spre mângăiere și întărire sufletească în una ori alta din bisericile acestor neamuri, dacă și n'ați înțeles limba bisericii, dar a-ți văzut asemenea închinări și ingenunchieri, asemenea ornate și vase sfințite, și tot aceleași mișcări ale slugitorilor sfântului altar, cum le-ați văzut și le vedeți și la bisericile din satul vostru.

Am atins acestea ca să se știe: cât de estinse sunt rădăcinele pomului de viață a bisericii noastre ortodoxe devenită biserică de stat a României întregite, și astfel și aceea: câte neamuri creștine prăznuiesc din an în an cu noi românii ortodocși praznicele bisericilor lor naționale ortodocse.

Iubiților creștini și fii sufletești!

Invrednicindu-ne și noi din darul și nemărginita îndurare a lui Dumnezeu, de-a ajunge și aceasta nouă pomenire a prealuminatelor învieri a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, ne-am adunat și acum, cum ne-am adunat și în trecut în acest Sion al nostru, cum s'au adunat în acest an și toate alte neamuri creștine în bisericile lor, ca să prăznuiască această sărbătoare a sărbătorilor.

Am înălțat și cu acest prilej rugăciunile noastre de mulțumită la tronul Dumnezeirei pentru acest mare dar al dragostei Sale față cu noi și cu întreaga creatura Sa văzută și nevăzută.

Am făcut pomenire și de întemeierea și modalitatea întemeierii bisericii noastre ortodoxe, și precum am făcut pomenire de nea-

²⁾ Et IV. 5. 6.

deau și sperau, iar împlinirea ei este faptul real, împlinit, văzut și mărturisit, care adevărește Dumnezeuirea lui Hristos, atunci când mulți din cei ce-l urmaseră și crezuse în El s'aflau în desperare.

Aceasta este minunea învierii D-lui în revelațiunea evanghelică.

Ea este piatra unghiulară și temelie pe care să edifice și înalță întregul edificiu al învățăturilor sfinte despre mântuirea noastră.

Este temelie pe care să zidește întreagă biserică a lui Isus Hristos.

Hristos a înviat.

Aceste sunt cuvintele de bucurie ce s'aude resonând în aceasta sfântă zi de pe buzele milioanei de creștini. Cuvinte cari nici după 1922 de ani n'au pierdut din puterea și farmecul lor. Hristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le, răsună ca un echou puternic și plin de farmec în toate bisericile creștine.

Câtă bucurie, câtă emoție și dragoste nu simte inima și sufletul nostru la auzul acestor cuvinte Dumnezești Sfânta Inviere a lui Hristos Dumnezeu, sublimul simbol al adevărului și dreptății, să serbează azi din întreagă creștinătate. „Hristos a înviat”, salutarea sfântă ce transpiră cu pietate de pe buzele celor obidiți și înbuiați, reamintește sfintenia cauzei pentru care s'a sacrificat Dumnezeu Fiul. Invierea lui Hristos este învierea libertății, este învingerea dreptății asupra tirăniei, este triumful luminei asupra întunecului.

Totuș o Isuse Hristoase, după două mii de ani dela martirajul Tău, cât de puțin sunt înțelese vrerile tale. Sf. evanghelie și sublimele tale învățături cari predică morala și adevărul, cât sunt de necunoscute. Cât de mare este și azi numărul acelor, cari din vârful limbei zic „adevărat c'a înviat”, în realitate însă aduc blăstemie lui Dumnezeu, iar numele Tău îl coboară în noroi și fac speculă cu el. Când . . . o dulce Isuse! . . . Când va sosi ceasul în care toți fiii Tăi i-Ți vor aduce închinări smerite și să vor conzi-

deră ca frați egali? Când va sosi momentul în care toți se vor recunoaște fiii unuia și aceluias părinte, iubindu-se cu iubire și dragoste adevărată?

Invierea D-lui este prisma prin care trebuie să fie sălășluită pe pământ pacea lui Dumnezeu. Prin înviere s'a cimentat și mai mult legătura între cer și pământ, căci prin misterioasă ipostatică a sculării lui Hristos din mormânt și înălțarea Sa la cer, s'a făcut lumină mare în desnădejdea ce stăpâna inimile creștinilor.

Prin înviere sufletul nostru s'nalță în sfere curățite de miazmele lumii de toate zilele, și s'apropie cu evlavie de bunul părinte al cerului.

Din voința Fiului Său a luat ființă sfânta noastră biserică, care de veacuri propagă cu un avânt sublim și cu o căldură nețarmurită, învățăturile credinței noastre ortodoxe. Să ne bucurăm deci, văzând lumina cea strălucitoare a sf. învieri. Ceriul și pământul împreună și toate cele de desupt să bucură. Să bucură sf. biserică, mireasa lui Hristos, și sărută cu bucurie pe divinul ei mire văzându-l ieșind din mormânt. Insuși muntele Golgota locul unei tragedii Dumnezești își schimbă fața și preamărește pe cel crucificat. Crucea, lancea, cununa de spini, uneltele patimei înfiorătoare, devin lucruri sfinte pentru noi și iau parte la triumful divinului mântuitor.

Și bucuria noastră este legitimă, căci prin învierea D-lui ni s'arată proba cea mai evidentă că dreptatea și marile principii ce-o călăuzesc, nu pierd nici când.

Vedeți taina iubiți cetitori! Hristos s'a coborât în mormânt, ca pe noi să ne înalță, a luat chip de rob ca pe noi să ne facă oameni liberi, a murit ca să ne mântuiască și a înviat ca pe noi să ne ridice din întunec și din umbra morții.

Ziua învierii este praznicul cel mare în care s'a proclamat unirea omului cu Dumnezeu și a oamenilor între sine.

„Ziua învierii să ne luminăm popoarelor” și să iertăm toate pentru înviere.

Nr. 496/922.

Circulară

cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale de sub jurisdicția Consistorului ort. român din Arad.

Onoratul secretariat al Instrucțiunii din Cluj, prin actul său Nr. 39.000/921 dd. 22 dec. 1921, ce ne-a sosit acum decurând, ne înștiințează, că prin ordinul său Nr. 31424/920 VI. care nu ne-a sosit încă s'a decretat, că legile ungare de odinioară, și anume articolele de legi: 38 din 1868, 37 din 1875, 28 din 1876, 6 din 1876, 15 din 1891, 26 din 1907, 27 din 1907, 15 din 1913 și 16 din 1913, cu foarte neînsemnate modificări se aplică și azi pretudindenea.

Cu o cale Onor. secretariat a precizat dispozițiunile §-lui 17 din leger 27 dela 1907 cu privire la școlile primare și înzestrarea lor cu insignii și tablouri istorice.

Dispozițiunile acele le reproducem în următoarele:

1. Ca dovadă că trăim în statul român în fiecare școală fără deosebire de caracter, trebuie afișată stema României-Mari atât deasupra portalului, cât și într'un loc potrivit din salele de învățământ.

2. In salele de învățământ să se afișeze tablouri cu subiecte din istoria Românilor.

3. La sărbători naționale să se arboreze pe edificiu drapelul național român.

4. Afară de aceste insignii, se permite afișarea inscripțiunii, privitoare la caracteru școlii primare confesionale, în limba română și în textul stabilit de lege (școala primară confesională reformată).

5. In salele de învățământ se mai permite afișarea portretelor episcopilor respectivei confesiuni, insignii religioase icoane de spre pietatea creștinească și rechizitele de învățământ, necesare la instrucțiune. Acestea însă,

nu pot conține deducțiuni istorice și geografice străine și nu pot fi decât produse din patrie.

6. Ministerul Instrucțiunii publice, în sarcina Bugetului Statu lui se îngrijește, ca toate școlile să primească stema României-Mari cu steagul național român, precum și cu tablourile. (M. M. L. L. R. Regele, Regina, Mihaiu Viteazu, etc.

7. Obiectele indicate în punctul 6. sunt a se cere dela Ministerul Instrucțiunii publice până la 1 Iulie 1923.

8. Tablourile istorice se vor așeza în salele de învățământ în mod corespunzător, iar învățătorii sunt datori a esplica însemnătatea aceloră în cursul exercițiilor intuitive și în cursul instrucțiunii din geografie și istorie.

9. In conformitate cu dispozițiile indicate în punctul 4 al acestui ordin textul sigilului școlilor primare confesionale române se stabilește astfel: „Școala primară ort. română numirea comunei România“. In mijlocul sigilului se aplică stema României.

10. Executarea acestor dispoziții, care nu cad în sfera de activitate a învățătorului sunt în sarcina statului școlar confesional și pentru neexecutarea lor în primul rând e responsabil președintele sfatului școlar confesional.

11. Neexecutarea intenționată a acestor dispoziții constituie contravenție asupra căreia sunt competente a judeca comitetele administrative desemnate prin legea XX. din 1891. Pedepsa unei contravenții astfel satorită cu care este a se pedepsi cel vinovat se ridică până la suma de 500 lei (cinci sute lei). Pedepsele incassate se folosesc în favorul cassei școlilor. In alte privințe sunt de urmat dispozițiile generale din legea IX. din 1879.

Aceste dispoziții se comunică spre știre și acomodare tuturor celorce li-se cuvine, cu acel adaus, ca obiectele indicate în punctul 6 de mai sus să fie cerute fără amânare dela Onor. Ministeriu.

Arad, din șed. cons. 24 Februarie (9 Martie) 1922.

Joan J. Rapp,
Episcop.

murile, cari în toate veacurile au mărturisit cu noi una și aceeași credință și au prăznuit cu noi deodată sfintele noastre sărbători, am făcut acum pomenire și de acelea, cari astăzi prăznesc deodată cu noi aceasta mărită și sfântă zi.

Dar scopul întrunirii noastre în aceasta biserică a mărireii lui Dumnezeu nu se poate mărgini numai la atâta, pentru că biserica nu este numai loc de rugăciune și de pomenire, ci este și izvor de lumină și viață, de mângâiere și întărire sufletească, și pentru nobilitarea inimii, ceea ce trebuie să înțelegem chiar și din cuvintele:

„Luminează-te luminează-te noue Ierusalime”, de cari folosindu-mă vă zic și eu vouă tuturor: „Luminează-te luminează-te și tu poporul meu”.

Pentru că să ne luminăm cu prăznuirea, trebuie să ne dăm seamă de starea vieții creștinești și sociale a zilelor de acum, carea cunoscută fiind și vouă tuturor, nu am putea-o descrie mai potrivit decât asemănându-o cu starea vieții poporului Israelitean, descrisă de prorocul Ieremia cu cuvintele: *„Două lucruri rele a făcut fiul meu cel întâi născut Israel. Pe mine izvorul apei vieții m'a părăsit și și-a săpat sieși fântâni surpate, cari nu vor putea ține apă”.*³⁾

Fac aceasta asemănare pentru că două lucruri rele și păcătoase fac și mulți oameni ai zilelor vieții noastre prin aceea, că nu-și dau seama de faptul, ca în timpul vieții sale de pe pământ, Mântuitorul nostru ni-a dat, și la mărita Sa înălțare la ceriu ni-a lăsat moștenire sfântă dumnezeieștile Sale învățături, tot atâtea legi și îndreptare de viață, tot atâtea izvoare de apă vie, tot atâtea chei dela raiului fericirii vremelnice și veșnice, raiu ușile acesta, odată închis prin păcatul strămoșesc, iar apoi redeschis cu puterea dumnezeirei Sale, cu care a rupt și pecetea mormântului Său.

Lucru rău și păcătos a făcut și fac acești oameni nu numai prin faptul, că nesocotesc aceste legi și îndreptare, a căror vecinicie o întărește însuși Mântuitorul Hristos cu cuvintele:

*„Ceriul și pământul vor trece iar cuvintele mele nu vor trece”. Până ce va trece ceriul și pământul o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce toate se vor împlini“*⁴⁾ ci lucru rău și păcătos a făcut și fac atari oameni și prin aceea, că binele și fericirea vieții lor nu o caută în păzirea, cinstirea și plinirea acestor legi și porunci, ci o caută în visul înșelăciunii, în pofta după mărire și stăpânire și în goana după îmbogățire cu orice preț, ceea ce în loc de mulțumire a produs certele și nemulțumirile cunoscute pe toată linia, și a căror urmare este, că cumpăna vieții sufletești a poporului nu-și poate relua starea ei normală.

Este adevărat, că acestea păcate nu sunt de proveniență mai nouă ci erau cunoscute și în timpul filozofilor păgâni și a sfinților apostoli. Mărturie despre acestea ne este însuși filozoful Diogen, care zicea, că, dorințele și poftetele nemăsurate sunt izvorul tuturor nenorocirilor de cari suferă omenimea. Apostolul neamurilor sfătuiește așa: *„Să nu străduim după mărire deșartă, întăritând unul pe altul și pismuind unul pe altul.”*⁵⁾ și tot același apostol ne mai spune, că *„Rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint, carea unii poftindu-o sau rătăcit dela credință și sau pătruns de dureri multe”*⁶⁾

Deși acestea păcate sunt din vechime, dar sunt cu atât mai rele și mai primejdioase, cu cât nu sau putut îndrepta în cursul veacurilor, și cu cât ele nu numai nu întăresc ci slăbesc deopotrivă temelii Bisericii și a Statului.

Tocmai de aceea, ce alt sfat mai potrivit trebuințelor vieții voastre creștinești să vă dau cu acest prilej, decât tot sfaturile cari ni le-a dat Mântuitorul Hristos: *„Grăiți de bine pe ceice vă grăiesc pe voi de rău. Faceți bine celor ce vă asupresc și vă gonesc pe voi”*⁷⁾ *„Toate câte vreți să vă faceți vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea, căci aceasta este legea și prorocii”*⁸⁾ *„Câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt*

³⁾ Ieremie II. v. 1, 3.

⁴⁾ Mathei. V. 18. XXIV. 35. — ⁵⁾ Galateni V. 26 —

⁶⁾ Matheiu VI. 10. — ⁷⁾ Matei V. 9. — ⁸⁾ Matei VII. 12.

*de bună laudă, . . . acestea să le faceți și Dumnezeuul păcii va fi cu voi“.*⁹⁾

Vă mai sfătuesc: *să fiți făcători cuvântului și nu numai ascultători amăgindu-vă înșivă pe voi, pentru că de este cineva ascultătoriu cuvântului iar nu și plinitoriu, unul ca acela asemenea este omului, care-și caută fața în oglindă și îndepărtându-se, și-a uitat cum eră, iar cel ce privește în legea cea desăvârșită și rămâne în trânsa, acesta plinitoriu fiind cuvântului, va fi fericit întru lucrarea sa.“*¹⁰⁾

Vă sfătuesc în fine, ca, oricare ar fi poziția sufletului vostru, să vă luați partea convenită din bucuria sfinte prăznuiri, și aceasta să o manifestați nu numai în forme exterioare cum este reținerea dela lucrurile și ocupațiunile zilnice, îmbrăcăminte sărbătorească ori câștigarea de bucate de praznic, ci sfânta prăznuire să o manifesteze fieștecare dintre voi în mintea, inima și în toată ființa sa, atât în casă și în familie, cât și în societate, și aceasta nu numai ca fieștecarele să dea duhului său partea convenită din bucuria și veselie, că este duh din duhul lui D-zeu, ci și pentru de a nu i-se putea aplica înfruntarea, ce Mântuitorul nostru Is. Hristos a dat-o fariseilor veacului Său cu cuvintele: *„Vai vouă fariseilor fățarnici, că curățiți numai partea din afară a păharului și a blidului, iar cea din lăuntru este plină de răpire și nedreptate.“*¹¹⁾

După toate acestea rog pe Dumnezeu Tatăl îndurării, să primească sfintele rugăciuni ce sau făcut, și darurile ce sau adus și sau sfințit, să binecuvinte casele și familiile, lucrurile și întreprinderile voastre, pe tinerii și bătrânii voștri cu toate darurile sale cerești și pământești spre ajungerea scopului vieții creștinești; să vindece bolnavii, să ridice pe cei căzuți și să vă mângăie și să vă întărească pe voi pe toți în măsură tot mai deplină în credință, în dragoste și în nădejdea creștinească.

Mai rog pe *„Dumnezeul meu să plinească toată lipsa voastră după bogăția Sa întru mărire prin Isus Hristos“*¹²⁾ și să vă în-

⁹⁾ Filipeni IV. 8. — ¹⁰⁾ Iacob I. 22, 25. — ¹¹⁾ Luca XI. 30. — ¹²⁾ Filip IV. 19.

vrednicească a petrece acestea sfinte sărbători și alte multe de acum nainte, cu bucurie și veselie creștinească. Amin!

Arad, la sfintele sărbători ale Învierii Domnului din anul 1922.

Al vostru tuturor

de binevoitoriu

Joan J. Bapp m. p.

Episcopul Aradului.

Învierea lui Hristos.

Învierea divinului Hristos, este nu numai minunea cea mai mare, minunea minunilor, dar este și faptul istoric, care a adevărit că trimiterea sa în lume și sălășluirea sa între noi a fost Dumnezească și a risipit toată nedumerirea ce ținea acaparată conștiința mulțimei. Prin înviere, mântuitorul Hristos s'arată adevărat Dumnezeu întru mărire, săvârșește biruință asupra păcatului și asupra morței și ne face părtași mântuirii celei mult așteptate.

Prin înviere s'a dovedit că s'a împlinit toată dreptatea, neamul omenesc s'a împăcat cu Dumnezeu, dela care ne depărtase păcatul.

Prin înviere s'a zdrobit păcatul, moartea s'a omorât și noi am înviat, moștenind o nouă viață.

La plinirea vremii, istoria evanghelică ne adevărește că aceasta înviere a fost văzută de toți cei ce au fost în Ierusalim cu ochii trupului, cei ce au văzut minunea au preamărit'o, și s'au închinat celui ce înviase, iar cei ce n'au voit să crează în Hristos, au rămas fără glas și fără cuvânt.

Adânca noastră credință despre temeiul ce-l punem pe învierea lui Hristos, este cuprinsă în toate scrierile noului testament, începând cu faptele apostolilor și sfârșind cu apocalipsa.

În tot locul, în tot timpul și în toate împrejurările ea este susținută mai presus de toate.

Dela crucificarea sa, învierea lui Hristos a fost așteptarea mult dorită într'u care cre-

Adunarea generală a despărțământului protopopesc Arad.

Miresme de primăvară plutesc în aerul îmbalsamat; câmpiile și văile noastre haină nouă au îmbrăcat; firicelele de iarbă au înverzit; ogoarele brazdate de plugul țaranului nostru arată aspectele unui covor catifelat nesfârșit; mugurii de pe ramurile pline de se vă așteaptă să-și desfacă petalele și să ne desfăteze cu viile lor colori și cu parfumul lor îmbătător; cântărețele pământului nostru binecuvântat ne sosesc pe rând, ca să-și facă cuib în ramuri și să preamărească prin glasul lor pe ziditoriul; micile viețuitoare scormonesc pământul, având și ele o menire.

Ce armonie, Doamne, în întreagă zidirea Ta! Ce raiu are să ne desfăteze privirile noastre nu preste mult! Ce resplată abundantă după asprimile zilelor de iarnă!

O renaștere a firei, o renaștere a naturii întregi. Eră posibil, ca sufletele noastre, schinteia divină a firei noastre să rămână amorțită?! Atenuat prin timp spasmul durerii noastre, alergăm cu sete spre izvorul tămăduirilor noastre, care este Hristos Domnul, privirile noastre le înălțăm către figura lui imortală, ca cu nouă putere să ne umbrească și să ne sfințească pentru desăvârșirea operei sale mărețe.

Trecuți mai bine de jumătate peste timpul reculegerilor sufletesti, în care am pregătit inimile credincioșilor pentru primirea lui Hristos, preoțimea din acest despărțământ a simțit și ea necesitatea concentrării sufletesti, acordându-i importanța cea mai mare în cadrele adunării generale a despărțământului ținută în săptămâna a cincina din paresimi.

Approape totalitatea preoților din despărțământ s'au prezentat Marți, la 4 Aprilie n. și după chemarea Duhului Sfânt, ne-am întrunit în sala festivă a seminariului, unde ne așteptau elevii institutului nostru teologic.

Sala arangiată ca de festivități biroul se așază la masă, iar președintele binevențează pe președintele secției, protoereul Dr. Gheorghe Ciuhandu.

Prea Onorate Domnule Preșident!

Împreună cu alți factori, necruțând osteneală și timp, ai depus bune silințe pentru organizarea clerului într'o asociație, ca prin maturizarea acestui cler să putem împlini rolul important misionar, care poate să ne aducă salvarea conștiințelor în mijlocul curentelor anarchice și oprirea spiritului de desorientare în dogmele credinței bisericii noastre.

Despărțământul protopopesc al Aradului onorând numai în parte, între împrejurările grele prin cari trecem, intențiile laudabile ale P. On. D-Tale, își de-

pune spre apreciere activitatea în cadrele statutelor și regulamentelor Asociației, în deplină convingere, că nu și-a făcut toată datorința, dar mărturisește că este preocupat de îndatoririle cuprinse în statutele și regulamentele menționate și este pătruns de idealul pentru o refacere repede a moralei cărea decăzută mereu sapă la temelii statului și a bisericii deopotrivă.

Preoțimea din acest despărțământ vă salută respectuos în mijlocul ei.

Care răspunde că a venit nu numai să audă bunele silințe ale preoțimei din acest despărțământ pe terenul misionar, teren indicat prin însași misiunea de preot, ci mai vărios ca împreună cu frații în Hristos să se pregătească și să primească reunirea sufletească prin împărțirea cu timpul și scump sângele Mântuitorului Hristos, carele pentru noi toți va fi o lumină dătătoare de viață,

Președintele despărțământului mai salută pe președintele cercului cultural Arad, învățătorul Nicolae Cristea din Mândruloc, carele răspunzând salută preoțimea în numele învățătorimei accentuând, că învățătorii confesionali de odinioară și acum de stat cu aceleași inimi însuflețite își ofer colaborarea pe terenul moral și cultural.

Referentul asesor, protoereul Mihaiu Păcășan, este de convingerea, că preoțimea noastră în noaua orientare va afla soluționarea problemelor cari frământă astăzi sufletele și întreaga noastră viață socială.

Intrăm în ordinea de zi și președintele își ține cuvântarea de deschidere, comunicată în numărul precedent, după care a urmat raportul despre activitatea cercurilor religioase în decursul anilor 1920 și 1921, apoi raportul despre activitatea despărțământului, cari rapoarte sunt împărțite unei comisiuni, pentru cenzurare.

Redeschisă ședință, comisiunea propune, ca rapoartele să se iee cu plăcere la cunoștință și președintelui să se exprime mulțumită pentru zelul cu care a condus activitatea cercurilor și a despărțământului. Adunarea generală primește unanim propunerea comisiunii.

Urmează raportul cassariului Eugen Crăciun, din care adunarea generală a putut constata, că toți membrii despărțământului și-au achitat cotizațiile.

Urmând restaurarea, este reales președinte al despărțământului parochul Iancu Ștefănuț, iar membrii noul în comitet: Romul Nistor profesor de teologie și Dr. Ioan Felea paroh în Pecica, acest din urmă totodată secretar al despărțământului.

După o masă cu gustări de post la oarele 3 p. m. pașii noștri s'au îndreptat spre catedrală. S'a oficiat Pavecernița cea mare la finea căreia preotul Ioan Popescu din Pecica a ținut o cuvântare despre în-

datorirea preotului de a se mărturisi duhovnicului și a se cumineca. Preotul Ioan Popescu a pornit dela ideia, că precum în natură totul se renoiește după anumite legi, așezate de mâna Atotputernicului Dzeu, or, precum ne arată, exemplele de toate zilele din viața noastră, că dacă în casa noastră nu este bună rânduială și astfel din lipsa ordinii nu este nimic la loc, nici nu putem afla lucrurile decât numai cu mare greutate, în tocmai dacă casa sufletului nostru nu va fi curățită de gunoii ce s'a așezat întrânsa, căci om cu greșeli este și preotul, nu putem nici noi preoții să lucrăm cu harul deplin. Argumentele aduse din sânta scriptură și dela scriitorii marcantii ai bisericii noastre au dovedit, că părintele Popescu este un preot cu frumoase însușiri pastorale și intelectuale, un slujitor de model al altarului, făcând o educație religioasă conștientă credincioșilor săi.

După cuvântare toți ne-am mărturisit și ne-am adâncit în meditații, cum aceasta pentru preot deosebit urmează, căutând legătura spirituală cu Isus Hristos.

Măine zi, Miercuri, la orele 9 a. m. liturghie înainte sântită, servind în sobor predții: Iancu Ștefănuț, Dr. Ioan Felea și Ioan Marșeu, iar răspunsurile liturgice le-au dat corul teologilor. Ne-am împărțit toți într'un potir. După terminarea sântei liturghii, la carea au asistat și credincioși, preotul Ioan Marșieu din Micălaca a ținut o predică despre însemnătatea postului din punct de vedere religios și moral. Deși sântia sa este încă preot tânăr, cu toate acestea dă dovezi, că spicuieste cu diligență sânta scriptură, cu ambiția unui devotat păstor sufletesc practică profesia sa. Este bine apreciat de parochienii săi și binevăzut în societatea intelectualilor noștri.

Ne-am închinat sufletele noastre în protecția Celui Atotputernic și ne-am depărtat fiecare la ale sale, ca cu puteri renoite să purtăm mai departe jugul dulce alui Hristos, pentru mântuirea sufletească a credincioșilor noștri și pentru mărirea glorioasă a patriei noastre.

Mărturisese, că am trăit clipe de avânturi generoase și am toată convingerea, că manifestarea preoțimei noastre din acest despărțământ nu va rămânea o acțiune izolată, ci aceasta se va exterioriza prin graiu și prin fapte, c'un cuvânt vom vedea-o în permanență la lumina faptelor.

Iancu Ștefănuț.

Dorim sărbători fericite tuturor colaboratorilor, cetitorilor și prietiniilor acestei reviste.

INFORMAȚIUNI.

Regina României fiind acompaniată de dl ministru Mișu, a sosit Luni la Belgrad la ora 5 d. a. Regină Maria a fost primită la gară de către Regele Serbiei, întreg consiliul de miniștri, municipalitatea și diferite corporații. Regina va locui în vechiul palat regal. La 9 seara a avut loc un dineu de gală la care a asistat Curtea regală sârbească, ministrul României la Belgrad dl Emandi, miniștrii sârbi și alte persoane. Tot orașul a fost pavoazat cu drapelul național românesc și sârbesți.

Căsătoria Principesei Marioara. În vederea apropiatei căsătorii a Principesei Marioara cu regele Alexandru, Regina Maria a României a sosit Duminecă la Belgrad, care cu prilejul acesta a fost întreg pavoazat cu culorile naționale sârbești și românești. Dela Belgrad se mai anunță că dl Masaryk, președintele republicii cehoslovace, a fost ales cavalier de onoare pentru căsătoria regelui Alexandru cu principesa Marioara.

O nouă episcopie unită voiesc cu orice preț greco-catolicii. Prin înființarea celor două episcopii ortodoxe la Oradea-Mare și Cluj își văd stângeniția acțiunea de proselitism catolic, pe care o făceau în acele părți cu atâta îmbelșugare, sub ocrotirea stăpânirii ungurești. De aceea ar vrea să mute sediul episcopiei dela Gherla la Cluj, iară în Baia-mare să înființeze o nouă episcopie. Să o facă, însă nu cu concursul și pe socoteala statului român. Ortodoxii în Ardeal și celelalte părți de dincoace de Carpați, și după reînființarea celor două episcopii, — de tot 5 eparhii, au media 371.788 suflete de fiecare eparhie, pecând uniții cu 4 eparhii, pe cari le au din trecut au media de 314.754 suflete de eparhie. Și aceasta după datele statistice vechi, favorabile lor. Azi populația s'a sporit în favorul ortodoxilor. Având deci și în situația favorabilă lor mai puțini credincioși un ierarh unit decât unul ortodox, pe ce temei se revendică un nou scaun episcopesc?

Lucrările catedralei dela Aiba-Iulia continuă. Biserica încoronării, coridoarele și clopotnița din cetate sânt aproape complet terminate în partea exterioră. Pictura interioară a bisericii va putea fi gata în 3—4 luni. Clădirile pentru reședința familiei regale și pentru muzeu sânt de asemenea terminate. Comisiunea superioară a lucrărilor va hotărâ acum planul definitiv al amenajării interioare. Arhitectura tuturor clădirilor este reușită și se prezintă în con-

Adunarea desp. Arad a asociației clerului „Andrei Șaguna“.

(Urmare și Fine.)

Unde sunt acum toate acestea? Cine este acela care ne va duce la izvorul tămăduirii?

Să ne întoarcem la Isus Hristos. El este, numai el este scăparea și mântuirea noastră. A-le lui învățături, ca un balsam răcoritor și vindecător, ne vor aduce alinarea suferințelor, numai a-le lui învățături vor schimba spre bine gândurile fiilor rătăciți, numai patimile lui pentru omenime, pentru scăparea aceasta din robia păcatului a cărui sclav s'a făcut, numai acestea patimi vor putea stoarce lacrimile, numai ele vor putea împlânzi inimile și moravurile noastre.

Așa dară nu ne perdem speranțele. Biserica lui Hristos, aceasta instituție divină, măreață stă și astăzi, ca stânca de granit din mijlocul mării, a cărei vârful în ziua dimineții razele soarelui le luminează cu o aureală admirabilă, iar poalele și coastele ei spumegând le bat valuri furioase. Cum stânca din mijlocul mării după alinarea furtunii au apărut în haină și mai pompoasă sub cerul azuriu și parcă mai întărită și mai crescută a ieșit din lupta cu valurile puternice, asemenea secolii și veacurile trecute numai crescând au văzut puterea acestei biserici în carea dominează spiritul evanghelic al mântuitorului Hristos, spirit sublin la care a putut să se înalte vreodată gândirea omenească. Fără Isus Hristos și acum ne-am proșterne înaintea idolilor și datinile celea proaste și ridicule ar domina și acum în moravurile noastre. Biserica lui ne-a curățit de gunoiul și scârba ca de o potrivă ne desfigura atât sufletul, cât și inima.

Cu toate acestea, o reconșcență de viață imperios se impune și preoțimea noastră nu poate rămânea la „proverbul cazaniilor“, cum se exprimă fostul ministru al artelor și cultelor, cântărețul Ardealului nostru. Cu el de un gând ijuștrul nostru metropolit, în mintea și sufletul căruia sa zămislit întocmirea minunată a organizației noastre pe bazele morale și culturale, îndreptând pașii preoțimei noastre pe un teren vast de muncă, spre binele, fericirea și mântuirea sufletească a credincioșilor acestei biserici. Ce satisfacție morală mai desăvârșită poate aștepta un păstor sufletească decât urmând în mod programatic intențiile unei gândiri superioare culese în paragrafi, va culege roadele celea mai binecuvântate; dragostea între frați, pacea, bucuria, bunăstarea însoțite toate acestea de un progres cultural, care să deschidă orizonturi mai largi pentru populația noastră și să înalte spiritele pentru un ideal, care trebuie să fie simbolul credințelor noastre.

Când mereu accentuez datorința păstorului sufletească, chemat în permanență de Isus la împlinirea poruncilor sale cari, prin sfinții apostoli, ne sună și nouă slujitorilor altarelor noastre, mă opresc la momentele cari ne aduc în spirituală legătură cu aproape totalitatea credincioșilor dintr'o parohie. Ca fulgerul străbate vestea de pe amvon, că în Dumineca, ori sârbătoarea cutare patru, s'au cinci preoți vor servi la sfântul altar, că se va pronunța o frumoasă cuvântare; că nu va lipsi nici fanfara militară din garnizoana mai apropiată, mai mult, un pluton s'au o companie de soldați cu baioneta la arme defilând sub conducerea mândrilor noștri ofițeri, radioși că noi avem cea mai disciplinată armată; că după masă va fi și o serbare școlară cu cântări, declamări și jocuri ale școlărilor, — vă puteți închipui că în atmosfera satelor noastre o electrizare să produce dela un capăt până la celalalt. Interesul a esistat până la culmă, iar în Dumineca, ori sârbătoarea fixată, toți își îndreaptă pașii spre sfânta biserică, un aceaș neobișnuit al poporului spre lăcașul Dumnezeesc, toți cu mic cu mare se grăbesc, ca să nu scape din vedere nici un episod; aici un grup de școlari și școlărițe cu ochi visători și curați ca cristalul, vrednici de penelul unui Rafael, mai încolo fete cu coșite aurite și fețe înflorite, pândite de ochii voinicilor cari le urmează în călcăiu, iată și vr'o câțiva moșnegi cu plete colilii și corul matroanelor îmbrăcate în straiete croite în vremuri de demult și păstrate pentru Dumineci și sârbători. Mereu se umple biserica, iar inteligența, carea de regulă, ea vine mai târziu, cu greu străbate până la strană.

Se înalță fumul de smirnă în altar, preoții înalță mâinile pentru rugăciune și solemn se începe sfânta liturgie. O splendoare se deschide și se desfășură înaintea ochilor credincioșilor, cari, cuprinși de emoții sufletești, varsă lacrimile bucuriei. Predica e ascultată într'o tăcere mormântală și săpată adânc în inimile și sufletele setoase după sfaturi și îndemnuri date cu bunăvoință și inimă largă.

Cei loviți de durerea dispariției celor mai iubiți fii, s'au părinți ai lor, au adus și ofronțe pentru odihna sufletelor celor mutilați în resboaie, apoi pornesc lacrimile, și preoții slujesc parastasul, impresionati și ei adânc de atâta durere. Unul dintre preoți, sub impresia durerii, suie amvonul și aducând mângâiere familiilor indurerate și indoliate, spune că eroii nu au lipsă de lacrimi, ei sunt fericiți sub glia țării carea a răsărit din sângele lor, jertfă adusă cu inimă curată pentru mărirea patriei și gloria neamului. Lacrimile se potolesc și ieșim la sfințirea monumentului, cari recunoscătorii săteni l'au înalțat cu pietate pentru memoria eroilor satului căzuți în războiu. Actul sfințirii terminat, soldații prezintă armele și salve resună în onoarea eroilor, după regulile militare. Oratori nu lipsesc nici aici, preoți și învățători se între a face ziua memorabilă.

O modestă masă comună și în oarele postmeridiane onorăm prestațiile școlărilor, cari prin producțiile lor înveselesc inimile părinților. Tineretul se amusează cu fanfara militară și întind o horă în dulce înfrățire de un timbru pronunțat democratic.

Fetele și flăcăii își țese firul viselor mai departe, tainele cărora n'avem să le scrutăm, iar noi întocmim planul în care parohie să intrunim mai apropiat cercul religios.

Acesta este cercul religios și dacă vrei, poți să-l amplificai, înainte de serbarea școlară, cu vr'o disertație ținută de preot, s'au învățător, pentru că colaborarea învățătorilor întotdeauna trebuie să fie binevenită și bine pornită.

N'am pretenția că am spus tot ce trebuie făcut, dar cunoscând psihologia populației noastre, cu asemenea ocaziuni o efervescentă populară trebuie admisă, ba, sunt de părere, că trebuie sprijinită și încurajată. Sunt experiențele de aproape trei ani aceste impresii și cu multă mulțumire sufletească pot constata brazdele adânci ce au fost tăiate în inimile credincioșilor de asemenea manifestații de caracter religios, moral și cultural ale preoțimei noastre, secundată de învățătorii noștri conștienți de datorința ce o au pentru țară și pentru neam. Sunt acestea contribuții cari țin vii energiile neamului, un aport de agrement care inviorează inimile. A permuențiza acestea manifestații, altcum obligatoare în sensul regulamentului, este totodată și o datorință patriotică, pentru că nu numai împlinim o datorință eminemente pastorală, dar tot atunci pentru contribuțiile poporului nostru și pentru prestațiile primite dela cârmuire, dăm un ecvivalent moral de prima importanță pentru consolidarea internă a patriei, făcând privitoare inimile credincioșilor pentru iubirea de Dumnezeu și iubirea deapropelui, doi poli radianți în viața noastră creștinească, și sădind în aceasta inimi cultul iubirei de patrie.

Termin cu cuvintele filosofului-scriitor, Tolstoi, către realistul Gorki: „Maxime, lasă-ne să privim puțin către cer“!

Iancu Ștefănuț,
președintele despărț.

† Dr. Vasile Saftu.

Din Brașov primim vestea dureroasă că părintele *Dr. Vasile Saftu* episcopul falnicei noastre armate și protopop al Brașovului a încetat din viață în zorile zilei de 6 Aprilie. În părintele Saftu biserica noastră ortodoxă deplânge pe una dintre cele mai remarcabile figuri. El dispăre dintre cei vii în momentul,

când M. S. Regele i-a încredințat organizarea pe baze moderne și trainice a clerului militar. Moartea sa prea timpurie a produs pretutindeni regrete unanime și sincere, căci în viața noastră publică a fost o figură populară și distinsă nu numai în cercul său de laborioasă activitate ci în întreaga Transilvanie. Școalele noastră confesionale primare și secundare din Brașov pierd pe apărătorul lor fervent, iar poporul român din Ardeal pe luptătorul său vrednic și neobosit, în timpuri de grea asuprire pentru drepturile și aspirațiile sale. În luptele acestea crâncene, cu fruntea ridicată a suferit internări și persecuții grele din partea opresorilor milenari, suferințe grele, cari i-a accelerat moartea, dar nu s'a dat învins, ci a continuat activitatea sa ca fruntaș al neamului pentru întruchiparea idealului românesc pe care i-a fost dat să-l vadă realizat.

După terminarea cursurilor teologice a urmat studiile la universitatea din Lipsca, unde a luat doctoratul în științele filozofice.

Cariere și-o începe ca profesor-director la gimnaziul, real din Turnu-Măgurele, de aici trece la pedagogia ort. rom. din Sibiu chemat fiind de fericitul mitropolit Miron Roman, care î-l prețuia foarte mult. După cât-va timp trece ca preot, mai apoi ca protopop la biserica Sf. Nicolae din Brașov, unde muncește mult pentru biserica noastră ortodoxă. Continuată aceasta activitate cu cinste, și energie, asociația clerului ortodox „Andrei Șaguna“ îl ridică la demitatea de președinte. Articollii părintelui Saftu din „Școala și Familia“, „Țara nouă“ și „Telegraful Român“ arată voința de fer și caracterul puritan al celui dispărut.

În fața rămășițelor pământești, cari au sălășluit un suflet cinstit și plin de nădejdi, ne plecăm jenunchii și rugăm pe bunul Dumnezeu, să-l așeze în corturile dreptilor.

dițiuni mulțumitoare. În special interiorul sălei, numite a Unirii, unde vor fi festivitățile după solemnitatea încoronării, este tratat cu multă artă. Decorațiunile sânt foarte reușite.

Bune exemple. Muncitorii ortodoxi din Lupeni, în valea Jiului, ca să-și poată clădi o biserică, dau fiecare 8 lei pe lună. Se adună astfel 80 mii de lei într'un an. S'au adunat până acum, din aceste cotizații lunare, peste 100 de mii de lei. În aceeași comună s'a înființat Reuniunea femeilor ortodoxe române pentru înfrunșetarea bisericii. Condușă de d-nele Elena Brândușă și Eugenia Șandru, reuniunea are 300 de membre, cu o contribuție de 2 lei pe lună.

De bucurie a înebunit. Un ziar maghiar din Cluj spune că un tinăr student ungar, după ce s'a repatriat din Ardeal în Ungaria, apucându-l dorul de Ardeal s'a înapoiat la vechea vatră și de bucurie că a putut scăpa de țara ungurească, a înebunit.

Ungurii au lansat știrea că comisiunea interaliată voinde adică să facă dreptate, va ordona plebiscit în unele comune limitrofe cu Ungaria. Și începură a fi neastâmpărați chiar și în Bihor. Iar nouă ne arde de Alba-Iulia. Din acest prilej Comisiunea interaliată din Oradea-Mare, de sub președinția d. general francez Meunier, a dat următorul comunicat: Știrea lansată din cercurile ungurești, că comisiunea însărcinată cu delimitarea frontierei româno-ungurești ar fi ordonat plebiscit în jurul Satului-mare, este nefondată. Comisiunea n'a ordonat nici un plebiscit și nici n'a luat astfel de măsuri, cari și de altfel ar fi în contradicție cu tratatul de pace din Trianon. — Aceste știri nu pöt proveni deăit dela persoane ale căror interes este turburarea ordinii publice, de care trebuie ferită populația limitrofă de ambele părți."

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc vacant dela școala confesională ort. română elem. din Secusigiu (protopopiatul Vinga) se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în „Biserica și Școala“.

Salarul împreună cu acest post este:

1. Salar dela epitropia culturală 600 Lei pentru începători, respective salarul corăspunzător anilor de serviciu computabili.

2. Cvartir în natură cu zidirile laterale, grădină intra și extravilană aparținătoare Nr. 257.

3. Pentru scripturistică 20 Lei.

4. Pentru conferință 25 Lei.

De curățirea internă a locuinței înv. se va îngrijii învățătorul respectiv, iar pe din afară comuna bisericească.

Dela recurenți se recere, să aibă cvalificațiunea recerută. Cel ales va fi obligat a conduce ștrana stângă și a conduce elevii regulat la Șfta b'erică.

Reflectanții sunt poștiți a-și înainta oficiulul protopopesc din Vinga în termenul fixat, rugările adresate Comitetului parohial din Secusigiu cu documentele recerute și a se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în Șfta biserică din Secusigiu spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Secusigiu din ședința Comitetului parohial ținută în 25 Noemvrie (8 Dec.) 1921.

Comitetul parohial.

În conșelegere cu: *Dr. P. Tiucra* m. p. protopop.

— □ —

3-3

Devenind vacantă o stațiune învățătorescă-cantorala, dela școala conf. ort. română, din parohia **Checia-română** (Prot. B.-Comloș) jud. Torontal, prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea acestei stațiuni cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt următoarele:

1. Locuință liberă și modernă în noul edificiu al școalei, cu toate cele de lipsă, precum și cu grădina prescrisă de lege.

2. Salar fundamental dela parohie plătit 750 Lei, plătit anticipative lunar ori trei lunar.

3. Pentru conferință 50 Lei, iar pentru scripturistică 20 Lei.

4. Stolele cantonale dela morți și anume: înmormântare simplă 10 Lei, iar înmormântare mare, când mortul e dus la biserică 20 Lei.

Se notifică însă, că învățătorii la înmormântare vor participa alternative, întrucât nu vor fi poștiți amândoi deodată.

Ridicarea salarului la suma prescrisă de lege fostului învățător Traian Popi guvernul țării o a fost asigurat.

Dela alegândul învățător se recere ca pe lângă îndeplinirea agendelor învățătoresști să conducă o ștrană în sf. biserică, să participe la toate serviciile Dumnezeești și să conducă și elevii la acestea. Nu altcum să-i instrueze în răspunsurile liturgice și întrucât alegândul învățător va fi împărțit la clasele superioare la tot cazul trebuie să se nizuiască să-i instrueze să cânte pe două ori mai multe voci, după cum a fost uzul în trecut, iar pe cei mai mari și pricepuți să-i instrueze în cântarea glasurilor.

Alegândul învățător dacă va fi în stare să reactivizeze și să conducă corul bărbătesc, câtă vreme va îndeplini acest lucru, va beneficia separat din cassa culturală suma de 500 Lei anual.

De încălzirea și văruirea salei de învățământ, precum și de văruirea locuinței învățătoarești pe din afară se va îngriji comuna bisericească ca susținătoare de școală, rămânând ca alegândul învățător singur să se îngrijască de văruirea și curățirea locuinței sale pe din lăuntru.

Doritorii de a ocupa acest post, sunt poftiți să-și prezinte recursele lor ajustate cu toate documentele recerute, Prea Onoratului Oficiu protopopesc rom. ort. din Banat-Comloș și adresate Comitetului parohial din Checia-română, îndatorindu-se totodată recurenții de a se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sf. biserică din Checia-română, pentru a-și arăta desteritatea în cântare și tipic și pentru a se face cunoscuți poporului, în termenul concursual.

Dat înședința Comitetului parohial din Checia-română ținută la 19 Dec. 1921 — 1 Ian. 1922.

Comiteul parohial.

Inconțelegere cu mine: *Dr. Ștefan Cioroianu*,
protopop.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante (a treia) din **Socodor** (jud. Arad) prin aceasta se escrie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“.

Beneficiul constă din: 1. Una sesie parohială. 2. Birul legal. 3. Stolele legale și 4. Intregirea dotației proțești dela stat.

Alesul preot este obligat: a-și plăti toate dările după beneficiul său, și a catehiza fără onorar special dela parohie, la școalele din comună, unde va fi ordonat de superioritatea sa.

Parohia e de clasa primă. Dela recurenți se cere cvalificația normată în concluzul Nr. 84/1910 al Sinodului eparhial.

Reflectanții din alte dieceze, numai cu învoirea Ven. Consistor diecezan pot concura.

Concurenții după ce vor dovedi protopopului concernent îndreptățirea și cvalificațiunea cerută, — pe lângă observarea strictă a dispozițiilor din §. 33 din Regl. par. se pot înfățișa în sf. biserică din Socodor spre a cântă, oficia și a cuvântă precum și spre a face cunoștința alegătorilor.

Rugările de concurs ajustate cu documentele necesare și cu atestat de serviciu de până acum, se vor înaintă în termenul concursual protopopului ort. or. român din Chișineu (jud. Arad).

Comitetul parohial din Socodor. In conțelegere cu protopopul *Dr. Dimitrie Barbu*.

—□—

2—3

Pe baza rezoluțiunei Ven. Cons. diecezan din Arad de sub Nr. 662/1922. prin aceasta se escrie concurs din oficiu pentru îndeplinirea parohiei de

clasa I. din **Ternova**. Protopresbiteratul Șiriei cu termen de alegere de **30 de zile** dela prima publicare în organul of. Biserica și Școala, care a devenit vacantă prin decedarea parohului I. Popa, pe lângă următoarele emoluminte:

1. Una sesiune de pământ în estenziunea ei de astăzi.

2. Birul și stolele legale.

3. Eventuala întregire dela Stat care comuna bisericească nu o garantează.

Alesul va suporta toată dările după venitul parohial, va îndeplini conștientios toate funcțiile în parohia sa și va catehiza la școalele cari i-se vor designa acum și în viitor, va predica totdeauna la rândul său. Parohia fiind de cl. I. dela reflectanți se pretinde cvalificațiunea prescrisă în concluzul Sin. Nr. 84/1910. Reflectanții din alta dieceză au se producă act despre consensul P. S. Sale a D-lui Epp. diecezan. Recursele ajustate regulamentar, sunt a-se înainta în termenul concursual P. O. oficiu ppsc. ort. rom. al Șiriei, cu stricta observare a §-lui 33. din Reg., având a-se prezenta în cutare Duminecă ori sârbătoare în sfta. biserică din Ternova spre a se recomanda poporului.

Șiria la 30 Martie (12 Aprilie) 1922.

Mihail Lucaș, m. p.
Protopb. rom. ort. al Șiriel.

—□—

1—3

Aviz.

Prin aceasta aducem la cunoștința on. public, că

Croitoria Diecezană

(Strada Eminescu Nr. 35) și-a reinceput activitatea.

Primește

pentru renovare, transformare, întoarcere: haine civile și îmbrăcăminte proțești. Confeționează: haine civile, ornate bisericesti, prapori, steaguri, epitafe, perdele, măsaie etc. etc. :: :: prompt și pe lângă prețuri convenabile.

Cu stimă:

Librăria Diecezană, Arad.

Redactor responsabil: **SIMION STANA** asesor consistorial
Cenzurat: **V. DÂRLEA.**